

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „**Foia Diecezană**”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „**TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ**” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei

Adunarea eparhială.

ȘEDINȚA II,

ținută în 29 Maiu 1932 orele 6 p. m.

Președinte. Prea Sfinția Sa Episcopul diecezan
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Notar: **Dr. Cornel Daneț.**

8. Se cetește protocolul sedinței prime și
Se verifică.

În continuare, se procedează la validarea mandatelor. Actele alegerilor din mai multe cercuri electorale, fiind necontestate și găsite neviciate, se validează mandatele deputaților aleși în respectivele cercuri.

Constatându-se că sunt validați 42 membri, preșidiul anunță capacitatea Adunării de a aduce decisiuni.

Constituindu-se biroul, Prea S. Sa Episcopul diecezan *Iosif*, parentează pe în Domnul adormiții foști deputați și membri ai Conzistorului diecezan, *Ioan Pența* directorul liceului din loc, parohul *Ioanichie Neagoe* și inv. pens. *Ioan Marcu*.

După aceasta se aleg diferitele comisii, cărora li-se repartizează actele intrate.

Anunțându-se ședința următoare pe mâine zi, la ora 11 a. m. ședința II se închide.

Ziua Eroilor.

Țara prăsnuește, Joia viitoare, amintirea sfântă a Eroilor, cari și-au jertfit viața pentru întregirea ei.

Anii, cari s'au scurs deatunci... și iarba, care a crescut bogată peste mormintele lor, nu le întunecă cu nimic amintirea scumpă.

Sunt mulți eroi...! Vasta epopée a martiriului național îi numără cu sutele de mii, împrăstiați în sfântul pământ al patriei, pretutindeni, acolo unde au fost chemați să se jertfească.

Approape că nu-i petec de pământ, care să nu fie înroșit cu sângele lor sacrificat cu atâta dărnicie.

Porniți în iureșul luptelor, ei și-au amestecat carnea cu glia strămoșească, dându-ne

pecetluit cu însăși sângele lor hrisovul granițelor noastre recucerite.

Recunoștința și pietatea neamului a adunat oasele unora și i-a așezat creștinește la locuri de cinste, iar alții au rămas acolo... în văgăunile munților unde numai florile codrului le fac podoabă și freamătul duios din cetini cu tainicul susur de isvoare, încântă sufletul lor fericit.

În lung și'n lat pământul țării noastre este un imens cimiter de trupuri mucenicite.

Timpul lor a fost timpul faptelor mari, al caracterelor integre, al inimelor sublime.

Faptele lor neîntrecute ne vrăjesc, ne inspiră.

Entuziasmul fără margini, idealismul lor, desinteresat precum și jertfa lor neîntrecută, s'au confundat cu viața națiunii însăși, și ca prin minune, glasul lor, aievea, din morminte, ne îndeamnă să avem încredere în forțele noastre. O rază nouă, o lumină mai strălucitoare a răsărit la orizontul acestui neam al nostru și par'că un suflu tainic a aprins focul sacru în inima lui.

Munca și sacrificiul lor sunt cea mai înaltă învățătură, nu numai pentru noi cei de astăzi, ci și pentru generațiile ce vor veni.

Ei — eroii — deși s'au coborât în morminte, totuși trăesc... trăesc vecinic, — ei sunt nemuritori.

Omenescul l-au depășit cu mult, iar moartea lor trupească nu a surpat vecinicia întru care s'au sălășluit.

În fața acestei sfinte împărtășanii de sânge, pe care eroii noștrii au luat-o cu prisos, adu-mecăm smeriți fruntea. Iar astăzi când umbrele lor planează poate deasupra noastră, juruița să ne fie: „să le cinștim faptele prin faptele noastre“.

Dimitrie V. Anuțoiu preot.

„Doina,, în Caransebeș.

În raportul nostru din numărul trecut al foii, referitor la venirea în Caransebeș a Soc. corale „Doina“ din Turnu-Severin, am atins pe scurt cuprinsul cuvântărilor de bineventare. Ajungând ulterior în posesiunea textului cuvântărilor, aflăm cu cale a le publica în întregime, în ordinea cronologică unde și cum au fost rostite.

Începem însă cu publicarea, prea frumoasei și evocatoarei „*Inchinări*“, memoriei mult regretaților *membrii de onoare* ai Soc. „Doina“, rostită de D-l prof. I. St. Paulian la concertul dat de „Doina“, închinare care cuprinde multe și interesante date istorice și detalii vrednice de a fi eternizate.

Inchinare

Memoriei mult regretaților *membrii de onoare* ai societății „Doina“: PP. SS. Arhieriei N. Popea, F. Musta, Profesor Patrachie Drăgălina, Dr. St. Petrovici, coristul Achim Alionte, învățătorul N. Velcu (Caransebeș), Coriolan Brediceanu, Dr. D. Florescu, Dr. C. Jurca, Protopresb. Dr. G. Popovici, Dr. V. Branișce și Ion Vidu (Lugoj), rostită de DI profesor I. St. Paulian, președintele societății.

*

„Plecați genunchii voștri la sfintele morminte și glia ce le-acopăr smeriți o sărutăți“.

Doamnelor și Domnilor,

N'am venit aci într'o excursiune de plăcere. Pe aceste vremi de istovitoare sărăcie, de sbucium și necunoscută desorientare, aceasta ar fi o inconștiență și o impietate.

Am venit să *cinstim un eveniment*, am venit să *ne plecăm genunchii* la mormintele marilor și însuflețitorilor *înaintași*, am venit, ca cu jertfele ce ne îngăduie puterile și cu concursul Dvoastră, să aducem o *modestă contribuție la mărirea fondului pentru ridicarea unui bust strălucitului compozitor Ion Vidu*, am venit să *revedem puținii bătrâni ce mai supraviețuesc uremurilor apuse*, am venit să cunoaștem *lăstarele ce au răsărit de atunci* și destrămând trecutul, să *țesem cu toții, acoperământ trainic pentru viitor*.

În luna aceasta, — acum 30 de ani, — de pe marginile Timișului Vostru, se îndreptau spre noi cei de pe malurile bătrânei Dunări, frățești chemări din partea *acelora, la ale căror morminte venit-am să ne închinăm*.

„Fiți binecuvântați dragii mei! Veniți cu bine în mijlocul nostru, bunul Dumnezeu să

vă încălzească inimile, să vă lumineze gândurile, să vă deschidă cărările și să vă aducă sănătoși în reședința mea Episcopală“, îmi scria vrednicul colaborator al marelui Șaguna, fericitul întru pomenire Episcop Nicolae Popea.

„Veniți! Veniți să știe și ai noștri și stăpânitorii ce-i avem, că nu suntem nici singuri și nici uitați. Veniți să răsune și glasurile voastre peste aceste ținuturi, cărora mai bine de un mileniu, le păstrăm — cum numai Dumnezeu sfântul o știe — și limba și legea.

Nu vă pese, că după plecarea voastră, ni se vor înmulți necazurile. Le știm noi birui, că doar pentru necazuri ne-au născut maicile noastre. Veniți fără teamă de noi, fiți voi cu măsură în toate și Domnul să vă aducă cu bine“.

Al vostru frate

Coriolan Brediceanu“.

„Har bunului Dumnezeu, frate Paulian, — îmi scrie pururea pomenitul nostru Vidu — că te-ai hotărât la drum și ai sfărâmat toate piedicile ce ți s'au pus în cale. Însfârșit ne vom putea vedea și îmbrățișa pe pământul sfânt al Banatului. S'audă Nația și *doina* voastră, care e la fel cu a noastră, să vadă și dușmanii: *puii voștri de vulturi* pe cari i-am văzut noi când am fost la Turnu Severin, să știe și Domnii, care gravitează în jurul magnaților unguri, că în noi toți svâcnește *sânge de roman*“.

Bunătațea personificată: Avocatul Dr. Ștefan Petrovici, președintele „Reuniunii române de cântări“ din Lugoj, mă anunță, că: „Vestea venirii „Doinei“ în Banat, a umplut de bucurie inimile bănățenilor. Cântăreții lugojeni, recunoscători pentru primirea împărătească ce le-ați făcut în 1899, vă zic prin mine: *să veniți sănătoși și falnici*, așa cum v'au cunoscut ei și noi la voi acasă“.

Din partea distinsului literat și luptător Dr. Valeriu Branișce, directorul ziarului „Drapelul“, primesc următoarele rânduri:

„Vă gratulez pentru hotărârea ce a-ți luat-o. „Drapelul“ va vesti cu multă plăcere venirea „Doinei“ la Caransebeș și Lugoj și își va face o frățească datorie a înregistra în coloanele sale, atât programul concertelor și a conferinței ce vei ține, cât și dările de seamă ce vor urma. Se fac mari pregătiri. Veți fi primiți cu multă însuflețire și de inteligență și de nație. Chiar societățile corale germane și maghiare vor fi alături de cele românești.

La bună vedere“.

Harnicul și ospitalierul director al Institutului pedagogic, Patrachie Drăgălina, în răspunsul ce-mi dă, zice: „Venirea voastră la noi, va fi, dragă frate, cel mai mare prasnici pentru noi. Hotărârea ta de a veni și cu tineretul școlar spre a-i învăța drumul la noi, este o idee fericită pentru cauza românismului.

Bunul Dumnezeu să-ți ajute să-ți crești elevii așa cum ți-ai pus în gând.

Să ne vedem cu bine cât mai curând“.

Mucenicul cântărilor noastre naționale, însuflețitul Caransebeșean, prigonitul funcționar Achim Alionte, îmi scria și el: „Coriștii Caransebeșeni, vă așteaptă în mijlocul lor cu un dor negrăit. Veniți mult stimate Domnule Profesor, veniți de ne ștergeți lacrimile și ne faceți să mai uităm necazurile care se țin de noi ca scaiul de blana bietelor oi“.

În urma acestor chemări și îmbărbătări, am pornit la drum. Din Severin și până la Caransebeș și de aci până la Logoj, natura însăși, să asociase la întâmpinarea noastră. În raze strălucitoare de soare, ne întinsese în cale cele mai iscoditoare covoare de flori și de verdeață, prilejuind vederii noastre, cele mai uimitoare peisagii. Liliacul ce străjuia culmile și împodobește aici și colo și văile, ne trimitea și el parfumul lui. Privighetorile — în cele mai artistice triluri — intonau cele mai frumoase și fermecătoare arii de dragoste și voe bună. Peste tot domnea în calea noastră, numai vraje și numai poezie. Ne simțeam în lumi ce nu mai fusesem, în lumi ce nu mai văzusem.

Fie-care grup de liliac, fiecare cânt de privighetoare, îmi reamintea versurile poetului Macedonski:

„Veniți! Privighetoarea cântă și liliacul e'nflorit.
Cântați! Nimic din ce e nobil, suav și dulce
[n'a murit“.

La Orșova ne întâmpină veneratul protopop Miloș Popovici, cu enoriașii săi. Ne-a mișcat mult această binevoitoare atențiune.

Cum trenul sta mai mult în gară, ai mei se dau jos cu fanfară și cu cor și în ciuda finanților mustăcioși și împintenați, întind o horă de însuflețesc pe toți cei de față, cari se prind și ei în caerul jocului.

Dându-se semnalul de plecare, urcăm iute în vagoane. În sunete de fanfară și cântece corale, pornim la frați Glumele și veselie noastră însuflețeau toate stațiunile pe unde trecem. În gara Băilor Herculane, un preot cu o clasică figură de roman și înfățișare distinsă, urcă în vagoanele noastre. Foarte mișcat, ne

salută de bună venire și cere voe să ne însoțească. Primim cu multă bucurie. Era cunoscutul Dvs profesor, Dl Dr. Petru Barbu, actualul Rector al Academiei Teologice.

În dorința noastră pătimeașe de a vă vedea cât mai curând, mereu ne văicăream că trenul merge prea încet. Am fi voit să avem aripi, să sburăm ca gândul.

La stația Iablașița, într'un numeros grup de țărani, zărim pe dârjul naționalist parohul G. Tătucu, în casa și ograda căruia se întâlneau marii conducători ai fraților din Banat și Ardeal și unde să țineau cele mai vijelioase adunări contra foștilor stăpânitori. Domnia sa cu lacrimi în ochi și tremur în glas, ne urează în numele său și al celor din juru-i: *bun venit*.

Pe peronul gării Teregova, părintele paroh Bogoevici aștepta trecerea noastră.

Ajungând la halta Balta-Sărată, D-l prof. Barbu ne spune: „Aceasta este ultima stație ce ne mai ține în loc“. Însfârșit, iată-ne ajunși la Caransebeș. Peste 5000 de oameni ne întâmpină cu nesfârșite „urale“ „Eljen“ și „Hoch“. Muzica pompierilor execută un marș, societățile corale își cântă fie-care motto-ul său, la care răspunde „Doina“, învățătorul Velcu, Președintele „Reuniunii române de cântări“, ne salută în numele tuturor cântăreților din Caransebeș. Treascurile prin puternicile lor detunături, vesteau tuturor sosirea noastră.

Incolonați între muzica pompierilor și societățile: „Germană“ condusă de inimosul farmacist Müller, a „Economilor“ și cea română de cântări, pornim în oraș. Sute de salutări ne vin dela ferestrele pe unde trecem. Dela fereastra Palatului Episcopal, Prea Sfințitul Popea ne dă Arhieriasca Sa binecuvântare, zâmbindu-ne ca un iubitor părinte sufletesc și ca un bun român. Fiind suferind, n'a putut lua parte la concert, l-a reprezentat I. P. C. Arhimandrit Musta și Prea On. Domn protopop Andreiu Ghidiu, care deși cu sufletul sângerat de o năprasnică nenorocire ce de curând îl lovise, n'a ezitat a lua parte și la masa ce ni s'a oferit, rostind un toast care ne-a mișcat până la lacrimi. Tot la această masă au mai vorbit: Directorul Patrachie Drăgălina și entuziastul Müller.

Atât concertul, dansul cât și masa, au avut loc într'o atmosferă atât de înălțătoare, că amintirea zilei petrecută aci, n'o vor putea șterge nici vremea și nici necazurile de toate zilele. În Caransebeș am sorbit întâi din potirul sfintei legături de frate cu frate și a fost într'un ceas bun, căci la Caransebeș au cunoscut — ai mei — întâia oară, nobleța

sufletului bănăţean, care văd că se păstrează și azi cu aceeași neprihănită voce bună.

A doua zi dimineța, părăsim Caransebeșul, pentru a ne duce la Logoj. Un mare număr de intelectuali și coriști — de care ne despărțim cu mult regret, — ne conduc la gară. Despărțirea este cât se poate de duioasă.

În drumul spre Logoj, suntem întâmpinați de harnicul secretar al reuniunii lui I. Vidu, D-l învățător Liuba, care ne aduce salutul logojenilor și ne pune în curent cu programul primirii noastre.

În gara Logojului staționau mij de oameni. Muzica pompierilor ne întâmpină cu marșul „*Arme, arme, ne mai dați*“. Se vede treaba, că stăpânitorii nu cunoșteau cuvintele acestui marș. Treascurile și aci răscoleau pământul și spintecau văzduhul cu sunetul lor, ca cele mai perfecționate tunuri. Pe peron erau așezate: „Reuniunea Română“ în frunte cu marele Vidu; „Lira“ cu dirigintele ei Miclău; societățile „Lugoscher Gesang und Musik Verein“ „Lugosi magyar dal és zeneegylet“ și „Gewerbe Liederkrantz“, Comitetul de primire și autoritățile. În numele cântăreților ne salută Dr. St. Petrovici:

„Reuniunea română de cântări și muzică din Logoj în numele ei și al tuturor cântăreților întruniți, Vă binevetează prin graiul meu, sosirea D-Voastră în mijlocul nostru.

Voi sub emblema armoniei ați venit la noi, ca prieteni și cântăreți, și noi, din florile iubirii curate, vă facem și întindem covorul pe care vă chemăm să veniți în brațele noastre deschise, ca să strângem, să întărim în piepturile noastre, armonia și prietenia adevărată.

După reîntoarcerea Reuniunii noastre din Turnu-Severin, unde am petrecut zile neuitate, tot ne-a ars de dor inima să vă vedem. Și că vă vedem azi în orașul nostru, inima ne palpita de fericire și bucuria căreia îi dăm expresiune bineventându-vă din nou și urându-vă să trăiți la mulți ani“.

După ce s'au prezentat și salutată reciproc frunțașii și cântăreții reuniunilor, s'a pus convoiul în mișcare, parcurgând calea desemnată. A fost un aspect grandios. Când fruntea convoiului a ajuns la Teatru, sfârșitul era încă pe calea Regală. Public imens a însoțit convoiul. La podul de lemn peste care am trecut, ne-au întâmpinat noi treascuri. Răsuna Timișul de detunături.

În sunetul clopotelor, intrăm în catedrală unde se oficiază sfânta doxologie de către cler în frunte cu cărturarul Protopresbiter Dr. George Popovici, care ne strânge mâna cu multă căldură și ne salută în numele Bisericii.

(Stărsitul în Nrul viitor)

Cuvântările rostite.

La sosire în piața „Unirei“, Dl prof. *Alexandru Buțiu* a rostit următoarea cuvântare:

Iubiți oaspeți.

Se împlinesc 30 ani, de când Societatea corală „Doina“ din Turnu-Severin, înfruntând toate greutățile împreunate cu trecerea graniței, blestemată de toată suflarea românească de dincoace de Carpați — a sosit în orașul nostru și a deschis seria vizitelor reciproce cu Soc. română de cântări și muzică din Caransebeș. Atunci — în anul 1902 la Dumineca Tomei, — membrii Societății corale „Doina“, în frunte cu neobositul și distinsul lor președinte Dl I. St. Paulian — numai în șoapte ascunse s'au putut înțelege — asupra năzuințelor comune — cu membrii Societății române de cântări și muzică și cu orașenii adunați în jurul lor.

În acelaș an, la 8/21 Sept. 1902, Soc. română de cântări și muzică din Caransebeș, a întors vizita Severinenilor, trecând granița, care despărția pe frați de frați.

Lacrimi de bucurie și de speranțe s'au scurs din ochii tuturor, când au pășit pe pământul scump al Patriei Mame și plecându-și genunchii, au sărutat cu toții acel sfânt pământ.

În sufletele noastre a rămas adânc întipărită vizita din 1914 a Societății corale „Doina“ — după care s'a deslănțuit războiul cel mare cu timpurile de grea încercare și apoi de glorie urmată de Învierea cea mare.

Primirea Soc. române de cântări și muzică din Caransebeș la Turnu-Severin în 1919 (29 Iunie) a fost un strigăt de bucurie și o serbare de adevărată înfrățire.

Și acum — după 30 ani dela prima vizită — membrii Soc. corale „Doina“ în frunte cu acelaș președinte atât de valoros — necunoscând nici oboseala, nici piedicile materiale de azi — au sosit în orașul nostru ca să învieze focul de iubire a tot ce este românesc, făcând, ca în aceste ceasuri de înfrățire, să uităm cu toții, greutățile cari ne apasă nu numai pe noi, ci Europa întreagă, ba chiar lumea toată.

Vă mulțumim Fraților, pentru aceste clipe înălțătoare, când ne dați ocazia să înscriem o nouă pagină de aur din viața Soc. române de cântări și muzică și vă zicem:

Bine a-ți venit!

DI *Mihail Pătrășcanu* a bineventat cu următoarele:

Orașul Caransebeș a îmbrăcat astăzi pe lângă haina de sărbătoare religioasă a Sf. împărați Constantin și Elena și haina bucuriei sufletești de sărbătoare românească, prilejuită de venirea D-Voastră în mijlocul nostru.

Orașul nostru așezat la o încrucișare de drumuri, unde s'a zămislit cel mai curat aluat românesc din contopirea civilizației și culturii romane cu istețimea și virtuțile obștești ale poporului Dac.

Orașul Caransebeș din timpurile vechi isvorul nesecat de cultură ortodoxă și pur românească.

Orașul nostru leagăn al tuturor tradițiilor vechi pe care le-a transmis din generație în generație păstrându-le cu evlavie până în zilele noastre.

Orașul Caransebeș, care a dat neamului cel mai sublim sacrificiu al unirei vecinice, pe marele general Drăgălina.

Și în sfârșit, orașul nostru, în glia căruia își au odihna meritată, venerați de amintire scumpă a urmașilor, episcopii, cărturarii și cântăreții, cari au stat totdeauna în fruntea vieții românești de aci, orașul Caransebeș se bucură astăzi și este fericit că poate să primească și să găzduiască în mijlocul lui pe frații mehedințeni dela „Doina“.

Dar, prezența D-Voastră în mijlocul nostru, mă duce cu mintea câteva decenii în urmă, când aceiași „Doina“, mânăta de iubirea de frate, a călcat tot sub conducerea D-Voastră, meleagurile noastre, reușind a face să tresalte de bucurie sufletele românilor bănățeni și făcând ca inima noastră să palpitate de fiorii acelui ritm de viață românească, și tot prezența D-Voastră aci la noi, face să trăiască în sufletele noastre convingerea fermă și credința nestremutată că unirea mare ce s'a făcut este vecinică și că mâinile frățești ce s'au întins peste Carpații altă dată despărțitori, înclându-se, rămân unite pentru vecie, făcând mare și puternică România Mare.

Și acum, Doamnelor, Domnilor, reunind bucuria noastră cu aceste scumpe amintiri îmi iau permisiunea de a Vă adresa ca cea mai frumoasă expresiune și a Vă spune în numele concetățenilor mei, acele simple și românești cuvinte, ce vi-le strigăm din toată inima

Bine a-ți venit !

DI Dr. *Cornel Corneanu* a ținut următoarea vorbire de bineventare:

„Doamnelor, Domnilor,

Generația luptătoare de ieri și de astăzi vă îmbrățișează scumpe măestre, dragi surori și iubiți frați, cu văpaia însuflețirii care ne-a animat și acum 18 ani.

Descălecarea voastră de atunci, din ajunul marelui război avea o țință bine definită: sporierea rezistenței noastre naționale și pregătirea Banatului severinean și oltean pentru cuminecarea noastră comună cu suferințele neînchipuite ale desăvârșitei cutropiri.

Cântecele voastre de atunci, din Sâmbăta Rusalilor, cerșeau milostivirea ceriului prin coborârea Duhului sfânt, stâlpul de lumină, calea spre pământul Făgăduinței.

Cântul vostru de astăzi se centralizează în troparul de biruință al Învierii: Christos a înviat!

Ce infinită distanță dela moarte la viață ! Și neamul românesc a învins această distanță prin virtuțile altoite în sufletul său de mucenicii ideii naționale, pe cari Providența i-a sădit cu prisosință în cursul secolelor pe ambele versante ale Carpaților.

În dipticul acestor mucenici conștiința națională a Banatului Te-a înscris de mult, de patru decenii, și pe Tine eroule Paulian. Drumeț neostenit al drumului lui Traian, de câte ori n'ai mobilizat Tu sufletele noastre dogorâte și ferecate de opresiune, cu vraja cuvântului, cu farmecul cântecului vestitor de furtună: încrustând în inimile celor înfrățiți cu această glie străbună, credința neclintită a izbăvirii ! Iluminat de nebănuite elanuri și involburat de fiorul divinelor îndemnuri, Ți-ai risipit sufletul dăruindu-ne lumină din lumina Ta, credință din credința Ta și tărie din tăria Ta de granit, deschizându-ne orizonturi în bezna în care ne sbatem către integrala realizare a sfintei Uniri.

Nostalgica dragoste pentru pământul bănățean, desorbit și prin suferințele Tale, nu-ți dă odihnă. La bătrânețe înaintate, împovărate cu urmele surghiunului, vii iarăși între noi, încadrat astăzi nu de jandarmul maghiar, ci de dorobanțul care nu mai strajuește la Ver-ciorova ci la Tisa. Vii să te închini la mormântul învățatului academicean și blândului episcop Nicolae Popea, la cel al bunului român și dărzului ortodox Arhiereul Filaret Musta, la cel al meticulosului istoric bănățean Patriciu Drăgălina, la cel al tribunului martir Dr. Ștefan Petrovici și la cel al inimosului

doinitor Achim Alionte, cari împodobesc Pantheonul Caransebeşului alături de cenuşa osemintelor marilor cărturari şi luptători ai Banatului: episcop Ioan Popasu, protopresbiter Ioan Tomici, Constantin Diaconovici Loga, general Traian Doda, Dr. Iosif Olariu, şi cari şi-au înlesnit la 1902 pârghia înfrăţirii celei vecinice. Şi mai vii să ne îmbrăţişezi şi pe noi, cei dela 1914, şi cari am vărsat de atâtea ori lacrimi şi de durere şi de bucurie împreună cu Tine în ameaza ascendenţei Tale spre galeria binemeritaţilor pentru Neam şi pentru Patrie. Şi vii, scumpe maestre, ca să netezeşti calea generaţiei de azi a „Doinei“, spre melea-gurile frumosului Banat, şi să o creşti în acelaş duh în care ai crescut şi pe înaintaşii ei.

Acest întreit apostolat, odrăslit dintr'o viaţă închinată numai binelui obşteşc, să ne servească atât nouă cât şi vouă, fraţilor, ca pildă de muncă şi de sacrificiu generos pentru împlinirea idealului ce ne-a rămas încă de îndeplinit: desăvârşita unificare sufletească.

Banatul Te asigură prin noi, iubite prietene, că niciodată nu-ţi va uita efortările şi sacrificiile făcute patuzeci de ani dearându-l pentru înălţarea sa.

Să trăeşti şi să trăieşti!

La serenadă, Dl prof. *Ioan David*, l-a sărbătorit pe Dl prof. I. St. Paulian cu următoarele:

Scumpe Maestre,

Tinera generaţie a iubitorilor de muzică şi cântare românească, îţi aduce astăzi sub baldachinul superb şi liber al cerului înstelat, supremul omagiu de graţitudine şi de admiraţie! Ca un herold al timpurilor eroice, a căror mattori oculari în mare parte dorm somnul dulce al vecinicii sub glia străbună, apari astăzi înaintea ochilor noştri, în această seară de Mai, plină de mirezme fermecătoare în atmosfera tainică a unui vis într'o noapte de vară. Prăpăstios şi trudnic a fost drumul pe care am mers până ce prin schimbarea vremurilor am putut ajunge la preamărirea neamului nostru şi la momentul de faţă, ca după treizeci de ani împliniţi, să Te vedem sărbătorit în Caransebeşul Severinului eliberat. Scumpe maestre! În trecutul nostru furtunos, ai fost profetul nădejzilor noastre, frate între fraţii lirei române, preot de căpetenie între preoţii artei noastre naţionale cu străvechi tradiţii. Dar, misiunea proorocului nu conţineşte decât odată cu viaţa. Azi când Te găseşti pe ogorul mănos şi rodnic pe care ai

aruncat împreună cu alţii, sămânţa nobilă a iubirei de neam şi patrie română, eşti unul dintre aceia, cari simt mai imperios necesitatea unei înfrăţiri supreme. Într'adevăr, măreaţă şi cutremurătoare este icoana pe care ni-o prezintă ochilor, învâlmăşeala tragică a timpului actual, în care lumina şi umbrele se marchează ca în tablourile lui Van Dyke. În aceste clipe sacre, sub cerul sfânt pe care ni-l chemăm ca mărturie, înaintea fraţilor oaspeţi din cetatea străbună a lui Sever, noi, generaţia tină, speranţa viitorului, reînvoim legământul solemn al trecutului şi jurăm, că vom păstra neatins şi integru patrimoniul scump pe care l-au câştigat strămoşii noştri, cu sudori de sânge, cu răbdare de mucenic, cu însuş jertfa vieţii. Părinte venerabil, care ai venit mereu să ne îmbărbătezi în vremuri de cumpănă, binecuvântările noastre să te petreacă în calea pe care şi-o dorim să-ţi fie încă lungă în viaţă, aşternută cu lauri binemeritaţi, întru mulţi şi fericiţi ani!

O lămurire.

În unele ziare s'a făcut amintire de nereguli în jurul fundaţiunii „Balanescu“ şi banca „Luceafărul“, cari ar cădea în sarcina părintelui protopresbiter Traian Oprea. În legătură cu acestea, fim să observăm, că fundaţiunea „Balanescu“ nu stă sub supraveghierea Consiliului nostru eparhial, ci a Consistoriului metropolitan din Sibiu. Iar în ce priveşte „Luceafărul“, e de sine înţeles, că Consiliul eparhial nu poate avea nici o ingerinţă.

Ş T I R I

Locale.

Duminecă seara, 29 Maiu a. c. „Corul Catedral“, de sub conducerea Dlui prof. *Constantin Vladu*, din prilejul convocării „Adunării Eparhiale“, a dat în sala „Pomul Verde“, tradiţionalul Concert. Reuşita deplină a acestui concert, a fost evidenţiată mâinezi, în şedinţa adunării eparhiale, de D-l deputat Dr. Mihail Groşşianu.

Cu şedinţa VI-a ținută Marţi 31 Maiu a. c. adunarea eparhială s'a închis la orele 11 noaptea.

Pentru locul de închinare „Piatra Scrisă“, au mai donat credincioșii: Inginer Popescu din Lugoj 100 lei, Ioan Gruician din Armeniș impiecat la C. F. R. 40 lei, soția sa Letiția 20 lei, credinciosul Marian 20 lei, Cornel și Ioana Barbosu din Armeniș 20 lei și Tanasie Turba 10 lei, total 210 lei, care sumă s'a primit cu mulțumită.

Demisia guvernului. Marți 31 Maiu a. c., președintele Consiliului de ministri Dl Nicolae Iorga, a înaintat Suveranului demisia guvernului. Textul demisiei este următorul: „Majestate, În fața greutăților bugetare pe cari nu văd cum le-ar putea rezolvi deplin și imediat un guvern, care nu se razimă pe un puternic partid, rog pe Majestatea Voastră să primească demisia cabinetului pe care am avut un an de zile și mai bine, dureroasa sarcină de a-l prezida...“ Demisia a fost primită de Suveran. Dl Nicolae Titulescu, ministrul nostru la Londra a fost chemat telegrafic în țară.

Formarea noului guvern a fost încredințată dlui N. Titulescu, care a sosit la București Joi noaptea, venind dela Montreux.

9 Iunie 1872. La 9 Iunie c. se vor împlini 60 de ani de când a apărut „Manifestul“ împărătesc, în baza căruia se disolvă *Regimentul grăniceresc românol banatic Nr. 13*, și înlocuirea lui prin „Regimentul de Infanterie Nr. 43“. Deoarece această dată, în anul acesta, coincide cu „Ziua Eroilor“, să cuvine să pomenim și pe eroii grăniceri, cari au murit pe diferite fronturi, în războiul contra Turcilor 1787-89, în contra Franței 1793-1813, în contra Ungurilor și Italianilor 1848-49, în contra Italianilor 1859 și în contra Prusiei și Italiei 1866.

Despre istoricul acestui regiment grăniceresc, a publicat o lucrare păr. Coriolan Buracu, tipărită la Tipografia Diecezană din Caransebeș, de unde se poate procura. Prețul unui exemplar 10 lei.

9 Iunie 1932, la Rudăria va avea loc sfințirea monumentului eroilor și adunarea generală a „Astrei“ din întreg județul Caraș. Se va ține și o ședință festivă închinată memoriei lui Eftimie Murgu, generalul Traian Doda și Dr. I. Sirbu. Se va desvâli și o placă de marmoră pe casa unde a trăit istogriograful Sirbu. O expoziție etnografică și istorică va face posibilă cunoașterea sufletului almăjeniiilor noștri, din mijlocul cărora au răsărit atâția bărbați de seamă.

ANUNȚ.

Onorata preoțime este rugată să publice credincioșilor în sfânta biserică, că **Duminecă, în 26 Iunie a. c., se va face pelerinajul cel mare la „Piatra Scrisă“.**

Andrei Ghidiu
protopresbiter.

Apel

Către On. preoți și învățători.

„Reuniunea femeilor de meseriași“ din Caransebeș, în dorința de a da fiicelor lipsite de mijloace materiale, — pentru a-și putea câștiga în mod cinstit existența, — și mai ales fiicei de țăran, o creștere evlavioasă și a-i da posibilitatea să învețe o gospodărie sănătoasă, fără lux și pretenții mari, iar țesăturilor și broderiilor naționale înflorire, a înființat un atelier de țesut și gospodărie casnică.

Scopul.

1. Să sprijinească fetele lipsite de mijloace, cari voesc a îmbrățișa cariera meseriilor.
2. Din venite să se facă fonduri de ajutoare pentru înzestrarea fetelor orfane de meseriași.
3. Se va pregăti mâncarea funcționarilor. sodalilor meseriași și comercianți.
4. Fetele minore fără ocrotire, se vor primi în internat gratuit, în limita posibilității.

Organizarea Atelierelor.

Se înființează ateliere de țesut și gospodăria casnică în modul următor:

- a) Se primesc eleve cu cel puțin 4 clase primare.
- b) Durata cursurilor este de 3 ani. La absolvirea lor se obține diplomă și livret din partea Corporațiunei. ● Pentru cele cari vor să învețe gospodărie pentru necesitate proprie, cursurile durează 2 ani.
- c) Înscrierile se fac prin Corporația Meseriașilor. Vor fi următoarele ateliere:
 1. Atelier de țesut și lucru de mână (broderii).
 2. Atelier de rufărie și modă fără lux.
 3. Atelier de spălat, călcat.
 4. Bucătăria, (gospodărie casnică).
 Atelierele vor avea și o mică fermă, pământ pus la dispoziție din partea primăriei.

Obiectele de studii pentru elevele ucenice.

1. Seara dela 5—7 fetele vor fi instruite aci din toate studiile prevăzute de programul școalelor de ucenici, prin persoane qualificate designate de Comitetul Reuniunei pe lângă acestea.

Se va preda:

1. Educația socială.
2. Economia casnică și țesutul în mod teoretic.

Condițiunile de primire.

1. Elevele interne vor plăti lunar 550 lei în numerar, iar în valoare de 330 lei vor aduce alimente.

2. Elevele externe lipsite de mijloace materiale vor urma la cursuri în mod gratuit, iar cele înstărite vor plăti taxă de 200 lei numărar lunar.

3. Taxele de înscriere lei 960, din care se înțelege taxele de încorporare, școlare și cotizația de boală.

În consecință, având în vedere scopul nostru frumos, pentru realizarea căruia luptăm cu dezinteres, rugăm călduros pe On. preoți și învățători, a ne da concurs, prin recomandarea atelierelor noastre, părinților cari doresc a pregăti pe adevăratele mame de mâine, de cari are mare trebuință scumpa noastră țară.

Comitetul.

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 112 Port. 1932.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Camerei Arbitrale de mărfuri din Timișoara de sub Nr. 8/1932 efectuându-se execuțiunea la 19 Martie 1932 în favorul următorului Francisc Brach din Gherteniș reprez. prin avocatul Dr. Ernest I. Boer din Timișoara subst. prin Nicolae Domăniașu din Caransebeș pentru suma de 22.500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseducate cari s'au prețuit în 32.000 Lei — bani și anume: doi cai negri, una trăsură (birjă), două cântare mari și diferitele mobile de casă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1378/1932 G. pentru incasarea creanței de 22.500 Lei — bani capital cu 10% interese din 18 Decembrie 1931 și speșele de 6630 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 10 Iunie 1932 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 27 Maiu 1932.

Bacaiarov șef portărel.

Mersul trenurilor

dela 22 Maiu 1932 din gara Caransebeș

Dela Orșova spre Timișoara			Dela Timișoara spre Orșova		
Sosește		Pleacă	Sosește		Pleacă
3:38 tren local	Personal	tren local 4:00	1:16	Personal	tren local 2:05
6:35 tren local	Personal	4:42	8:30	Personal	tren local 9:54
6:35	Accelerat	6:42	9:47	Rapid Tr.	9:54
14:42	Pers.*)	10:25	15:40	Simplon	15:46
16:44	Simplon	14:47	16:00	Pers.*)	16:13
22:07	Rapid Tr.	16:50	19:43	Accelerat	19:49
		22:12			
*) București—Timișoara.			*) Timișoara—București.		
Dela Hațeg			Spre Hațeg		
Sosește					Pleacă
6:37	Tren mixt*		Mixt până la Băuțar		16:55
9:36	Tren mixt**		Mixt până la Subcetate		12:10

*) Dela Băuțar
**) Dela Subcetate

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la Librăria Diecezană.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN DIN BĂILE ERCULANE

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apeduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

**Administrația „Vilei Doboșan”
din Băile-Erculane.**